

Haar naam was Tante Dominante
en ze was beslist de baas
van deze boterham met stroop
en deze boterham met kaas.

Ze woonde heel gezellig
in een slordig stukje stad.
Het heette daar *De Stort*,
een toplocatie voor een rat.

Tante had twee neefjes:
ene Knoop en ene Knaas.
Knoop was dol op stroop
en Knaas was knettergek op kaas.

Tante Dominante hield van Knoop,
ze hield van Knaas,
maar tante hield véél meer van brood
met stroop en brood met kaas.

Vandaar dit kippengaas.

Tante Dominante moest gaan werken,
want dat moet.

Ze riep haar beide neefjes:

‘Knoop en Knaas, kom, luister goed.

Als ik straks terug ben

en mijn brood ligt daar niet meer

dan gaat er iets gebeuren

wat je heel lang zult betreuren

en dat doet verschrikkelijk zeer!’

OEI!

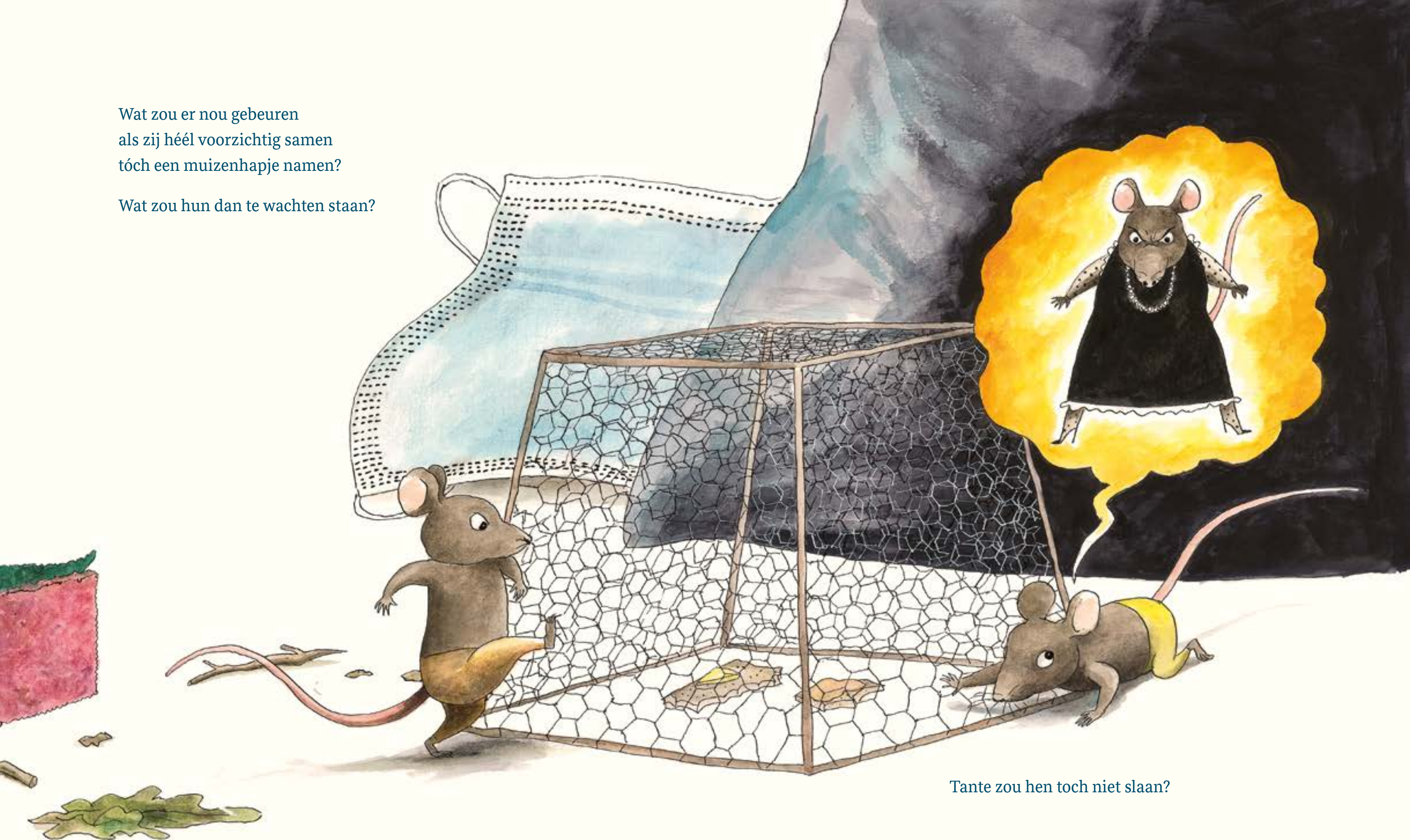
Die boodschap kwam wel binnen
maar het brood lag daar te geuren,
oo die stroop en *aa* die kaas!

Ach, wat moesten ze beginnen,
neefje Knoop en neefje Knaas.

Wat zou er nou gebeuren
als zij héél voorzichtig samen
tóch een muizenhapje namen?

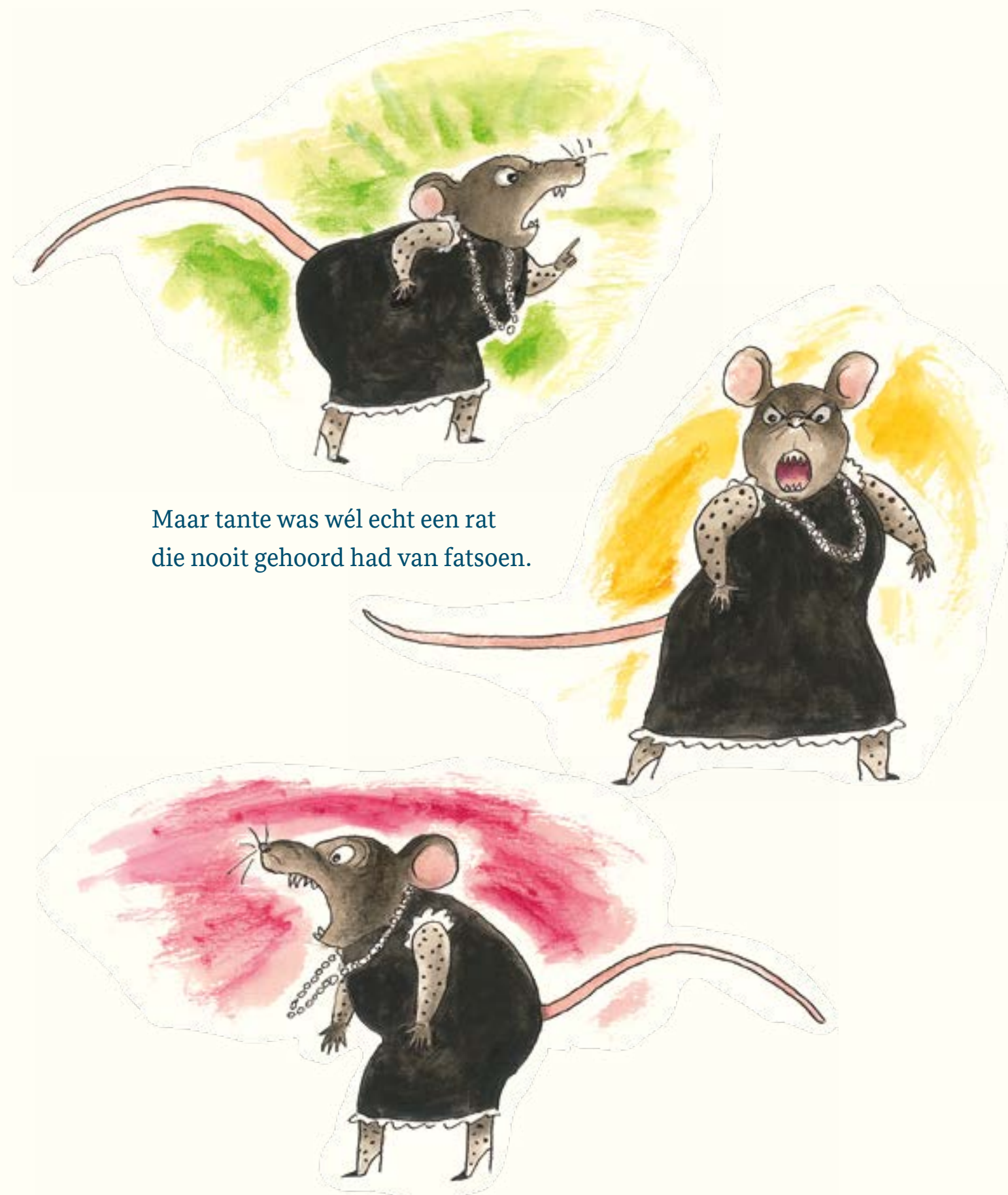
Wat zou hun dan te wachten staan?

Tante zou hen toch niet slaan?

Maar wat deed dán verschrikkelijk zeer?
Bijten, schoppen, knijpen, prikken
of hen heel hard laten schrikken?
In hun rattenoren gillen?
Dat zou tante toch niet willen?
Dat zou tante toch niet doen?

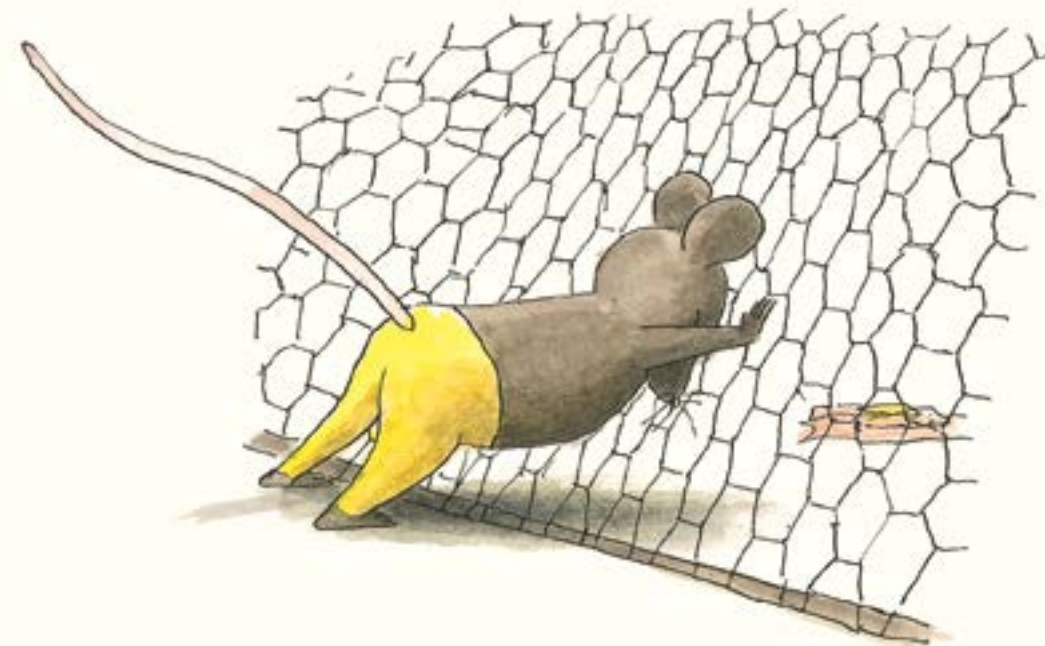

Maar tante was wél echt een rat
die nooit gehoord had van fatsoen.

Hun magen bleven knorren,
gingen als een gek tekeer,
dus besloten Knoop en Knaas:
'We gaan voor stroop!
We gaan voor kaas!
We wachten geen seconde meer!'

Maar het lekkers zat gevangen
achter stevig kippengaas.
Ze zetten er hun tanden in.
Ze duwden, porden, trokken, sjorden,
maar dat werkte net zomin.

Ze sloegen met hun staartjes.
Ze schopten met hun pootjes.
Maar helaas voor Knoop en Knaas
kon dat stomme kippengaas
tegen alle soorten stootjes.

Na een hele dag proberen
en zich lelijk te bezeren
– ‘auw, mijn tanden,
auw, mijn staartje
auw, mijn pootjes
auw, mijn kop!’ –
gaven zij de moed maar op.

Al hun botten deden zeer.
Verschrikkelijk, verschrikkelijk.
DIT. NOOIT. MEER!

‘Voor mij geen stroop?’ riep neefje Knoop.
‘Voor mij geen kaas?’ riep neefje Knaas.
‘Dan ook voor onze tante niet!’

En ze plasten op de stroop
en ze spuugden op de kaas.
‘Ziezo, nu staan we quitte!’

